

Sygn. akt IV P 66/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszekiewicz

Protokolant: Arkadiusz Orzechowski

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa **E. W.**

przeciwko **T. G.**

o sprostowanie świadectwa pracy

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Powódka E. W. w pozwie wniesionym przeciwko T. G. domagała się sprostowania świadectwa pracy z dnia 02 marca 2013 r. poprzez wpisanie w punkcie 10 tego świadectwa CH.ZUS.WYPADEK 2012/12/11 - 2013/02/11 i CHOROBA ZAKŁADOWA 2013/02/25 - 2013/03/10. W uzasadnieniu powódka wskazała, że powyższe daty w świadectwie pracy nie zgadzają się.

W odpowiedzi na pozew pozwany T. G. wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał, iż strony zawarły umowę o pracę na czas określony od dnia 16 czerwca 2012 r. do dnia 31 maja 2014 r. W umowie tej strony zastrzegły prawo jej wcześniejszego rozwiązania za dwutygodniowym wypowiedzeniem. Pozwany w dniu 14 lutego 2013 r. rozwiązał z powódką umowę o pracę z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 02 marca 2013 r. W dalszej kolejności zostało powódcie wydane świadectwo pracy z dnia 02 marca 2013 r. Pomimo odbioru tego świadectwa pracy powódka, zamiast zwrócić się do pracodawcy w terminie 7 dni o sprostowanie świadectwa pracy, wniosła bezpośrednio do Sądu powództwo. W związku z tym, w kontekście art. 97 § 2¹ kp, powództwo jest przedwczesne. Ustosunkowując się do żądania pozwu pozwany wskazał, że jest ono bezzasadne, albowiem świadectwo pracy zostało należycie i poprawnie wystawione.

Na rozprawie w dniu 31 lipca 2013 r. powódka oświadczyła, że w świadectwie pracy jest prawidłowy zapis w zakresie chorobowe ZUS wypadek, jak również, że przed złożeniem pozwu nie występowała do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym jest, że E. W. była zatrudniona przez T. G., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Hotel (...) w K., na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony od dnia 16 czerwca 2012 r. do dnia 31 maja 2014 r. W okresie od dnia 16 maja 2012 r. do dnia 15 czerwca 2012 r. strony łączyła umowa o pracę na okres próbny.

Bezspornym jest, że w umowie o pracę na czas określony strony zastrzegły możliwość rozwiązania umowy o pracę za 2 - tygodniowym okresem wypowiedzenia.

Bezspornym jest, że w dniu 14 lutego 2013 r. E. W. otrzymała od pracodawcy pismo, w którym wypowiedziano jej umowę o pracę z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia, który upływał w dniu 02 marca 2013 r.

Bezspornym jest, że w dniu 05 marca 2013 r. E. W. otrzymała świadectwo pracy z dnia 02 marca 2013 r.

Bezspornym jest, że E. W., przed złożeniem do Sądu powództwa o sprostowanie świadectwa pracy, nie zwróciła się do pracodawcy z wnioskiem o sprostowanie tego świadectwa pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka dochodziła w niniejszym postępowaniu od pozwanego sprostowania świadectwa pracy z dnia 02 marca 2013 r. wydanego jej po zakończeniu stosunku pracy.

Zgodnie z art. 97 § 1 kp, w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy. Wydanie świadectwa pracy nie może być uzależnione od uprzedniego rozliczenia się pracownika z pracodawcą. W myśl § 2¹ tego artykułu, pracownik może w ciągu 7 dni od otrzymania świadectwa pracy wystąpić z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa. W razie nieuwzględnienia wniosku pracownikowi przysługuje, w ciągu 7 dni od zawiadomienia o odmowie sprostowania świadectwa pracy, prawo wystąpienia z żądaniem jego sprostowania do sądu pracy.

Z treści przepisu art. 97 § 2¹ kp wynika określony tryb sprostowania świadectwa pracy, a zatem, że przed wystąpieniem z żądaniem o sprostowanie do sądu pracy pracownik musi uprzednio wystąpić z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy. W niniejszej sprawie powódka przed złożeniem pozwu nie występowała do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy. Powódka nie wyczerpała zatem trybu sprostowania świadectwa pracy określonego w art. 97 § 2¹ kp. W doktrynie przyjmuje się natomiast, iż uprzednie wystąpienie do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy jest materialnoprawną przesłanką powództwa, z którym pracownik może wystąpić do sądu pracy. Z tych względów powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na marginesie należało zauważyć, że w mowie końcowej powódka wniosła o odszkodowanie za to, że przez 1,5 miesiąca nie mogła sobie znaleźć pracy. Należało jednak uznać, że powyższe roszczenie zostało przez powódkę zgłoszone zbyt późno i nie mogło stanowić przedmiotu rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Ewentualnie powódka może wystąpić z powyższym roszczeniem przeciwko pracodawcy w odrębnym postępowaniu.